

ایا صغر فیا

بنای عظیم و رفیعی که بنام **ایا صوفیا** معروف آفاق است . در تاریخ صنایع ظریفه جهان ، و هنر معماری بنی نوع انسان شأنی بسیار دارد . این گنبد و شادروان که در ساحل غربی بسفر جای گرفته همواره نظاره گاه مردم شرق و غرب و مورد اعجاب و تحسین و تحقیق و مطالعه دانشمندان عالم است .

مردم این سر زمین چه در اعصار باستانی بیزانطیه ، و چه در قرون معاصر باین اعجوبه صنعت که مایه عزت شهر شهیر ایشان است مباحثات ها کرده اند - ایوانهای رفیع ، مناره های بلند ، ستونهای ظریف ، و درها و لوحه ها و محراب ها و صور و تمائیل و خطوط ، که بیکر آنرا ترتیب کرده اند بسالها تماشا گاه خلایق بوده و در زیر گنبد بلند آن هزاران اهل دل و صاحبان ذوق و معتقدان دین به مراقبه و تفکر و راز و نیاز پرتاخته اند . هر گوشه آن آیتی آشکار از تحول روزگار و هر ضلع آن نشانی روشن از گردش زمانه است .

گویا مشیت ازلی بوده است که این قطعه از کوره خاک دیر زمانی بسته ، و روز کاری کلیسا ، و سالیانی مسجد باشد تا این ایام که سرانجام بصورت موزه و متحف در آمده است . و همیشه مقصد زائران و مطاف صاحب دلان است که جمعی کثیر با دل های پر از شور ایمان ، و گروهی انبوه با سرهای پر از شرار ذوق احرام حریم آن بسته اند .

نویسنده این سطور را در شهریور ماه ۱۳۳۰ بر آن آستان گذر افتاد ، ساعاتی چند در آن جا بسر برد ، و بر در و دیوار آن بدیده عبرت نکریست ، از نقش و نگار آن درس های عبرت گرفت . ادوار گوناگون تاریخ و حوادثی که در طی مدت پانزده قرن بر آن گذشته در صحیفه خاطر نمایان گشت . افکاری چند در دل نژند پدید آمد ، آن اندیشه های پربشان را در قالب سخنانی نارسا و کلماتی ناسره بنظم آورد که پارسی زبانان را ارمغانی بس ناچیز و اهل هوش را هدیه ای بس محقر باشد .

ایا صوفیا

۱- پیام

از دل سترد چرخ ، غم ننگ و فام را
تاسوی دیر برد ز مسجد زمام را .
افروخت آتشی به تن ما شرار عشق
خاکستری نماند دل نیم خام را .
از ری بصبحگاه چو طیاره پر کشود
در روم گشت جایگزین وقت شام را .
از بحر روم^(۱) طرفه نسیمی بما وزید
خوشبوی کرد ساحل بسفور^(۲) مشام را .
بر طرف طولمه باغچه^(۳) تا تن مقیم شد
بس نغمه ها که جان بسرود آن مقام را .
ای ییک صبحدم چو رسی بر دیار یار
از ما رسان بحضرت او این پیام را :
جام صفا بیا ز ایاصوفیا بنوش
« صوفی بیا که آینه صاف است جام را »^(۴)

-
- (۱) بحر روم یا بحر متوسط - Méditerranée - دریای معروف که در وسط سه اقلیم : اروپا (شمال) افریقا (جنوب) و آسیا (مشرق) قرار دارد - دریا های مرمره و سیاه از متفرعات آن اند .
- (۲) بسفور Bosphore - تنگه معروفی است که دریای مرمره را به دریای سیاه متصل میسازد و شهر قسطنطنیه (استانبول) در ساحل غربی آن قرار دارد .
- (۳) طولمه باغچه - از قصور عالی سلاطین عثمانی است که در ساحل اروپائی بسفور بنا شده - و ایشان در این اواخر آنرا بتکلف تمام ساخته و پرداخته اند ، و از ابنیه ظریفه و پارک های زیبای آن شهر است ، و معنی کلمه « باغ انباشته از گل و گیاه » میباشد .
- (۴) صوفی بیا ... مصراع اول از مطلع غزل معروف خواجه حافظ است که در اینجا بمناسبت مقام تضمین شده . « صوفی بیا که آینه صاف است جام را تا بتگری صفای می لعل فام را »

II . بتکده

روزی که در بشر خبر از خیر و شر نبود ،
 اندیشه ز محشر ، اندر بشر نبود .
 باطل رواج و کفر روان ، شرک آشکار ،
 وز دین حق بعرضه عالم اثر نبود !
 در نزد رومیان همه دانش و هنر
 جز کیش بت پرستی ، کیش دگر نبود .
 آئین آپولون (۱) ، بُد و ایمان ژوپیتر (۲)
 کس را مگر ز دعوت بولس (۳) خبر نبود .
 بر جای سنت صوفیه (۴) بر نام افروdit (۵)
 معبد سه چار بود و یکی راهبر نبود .
 روزی سیاه بُد که ز پند ییمبران
 روشن جهان چو چشمه تابان خور نبود !
 چون گشت قرّ ایزدی از خاور آشکار
 بازی سخن ز اهرمن باختنر نبود !!

(۱) آپولون Apollon - یکی از ارباب انواع یونانیان و رومیان است . او را آلهه طب و شعر و هنر و اغنام و روز و شب و آفتاب میدانسته اند . فرزند ژوپیتر ، و دارای اساطیر و افسانه های بسیار است .

(۲) ژوپیتر Jupiter - پدر خدایان و رب الارباب ، در اساطیر یونانیان و رومیان صاحب افسانه ها و روایات بسیار است .

(۳) بولس یاسن یال . Saint Paul ملقب به رسول ، پیشوای دعوت مسیح در قرن اول میلادی . در شهر طرسوس متولد شد و در سال ۶۷ م . در رُم بقتل رسید . او را از بزرگترین مؤسسن اولیه کلیسای غربی میشمارند .

(۴) سنت صوفیه Sainte Sophie - به یونانی « ایاصوفیا » نام کلیسای معروف بیزانطیه که بنام « قدیسه صوفیا » یعنی « حکمت مقدس » و یا بیاد « سنت صوفیه » که از شهدای عالم مسیحی است بنا شده و از سال های ۵۵۸ تا ۳۳۰ م ساختمان آن انجام گرفته است .

(۵) افروdit Aphrodite - نامی است که رومیان به الهه جمال نهاده اند که به یونانی ونوس نام دارد و در باره آن اساطیر فراوان است . حفریات اخیر ثابت کرده که در مکان فعلی ایاصوفیا قبل از امپراطوری روم شرقی در ازمته قدیم سه معبد بنام افروdit و ایللون و آرتیمز وجود داشته که رومیان و یونانیان آن خدایان را پرستش میکردند .

چون شاه روم بر در بیزانس (۱) پا گذاشت،
 همت ز ملکِ غربِ سوی شرق بر گماشت .
 اندر کنار تنگهٔ بسفر بنام شاه (۲)
 قسطنطنیه (۳) رایت اقبال بر فراشت .
 در جستجوی بارِ حقیقت زباغِ عمر
 قیصر نهال دین مسیحا بدل بگاشت .
 دیری پر از نگار ، مر از مرمر سفید
 اندر کنار مرمره (۴) جوستینیان (۵) نگاشت .
 بس سنگ ها که خواست ز اطراف شام و روم (۶)
 بس رنج ها که بُرد بهنگام شام و چاشت .
 بر یاد حکمت ازلی در حریمِ قدس (۷)
 بر آن کنیسه (۸) نام « ایاصوفیا » گذاشت .

- (۱) بیزانس Byzance - نام شهری است یونانی که در ساحل بوسفر قرار داشته و بعد از کنستانتین کبیر پایتخت امپراطوری روم شرقی شد و آنرا بر فراز هفت تل که اکنون محل استانبول است در حدود ۶۷۵ ق . م . بنا نهاده بودند .
- (۲) بنام شاه - پس از آنکه در اوایل قرن چهارم میلادی کنستانتین کبیر پایتخت خود را در بیزانس مقرر فرمود آن شهر بنام وی Constantinople نامیده گردید .
- (۳) القسطنطنیه - مرعب کنستانتینوبل میباشد و در قرون وسطای تاریخ اسلام نزد جغرافیون عرب باین نام مشهور است .
- (۴) مرمره - دریای کوچکی است از شعب فرعی بحر روم که با آن از تنگهٔ داردانل و با دریای سیاه از تنگهٔ بسفر متصل است .
- (۵) جوستینیان اول - از امپراطوران بنام روم شرقی که از ۵۲۷ تا ۵۶۵ سلطنت کرده و جنگهای بسیار با واندالها در غرب و با ایرانیان در شرق دارد . از قیصر های مؤسس و مقنن و بانی کلیسای ایاصوفیای کنونی است .
- (۶) بس سنگها ... در تاریخ نوشته اند که جوستینیان برای بنای کلیسای ایاصوفیا سنگهای گرانها و احجار ظریف از اکناف کشور خود طلب فرمود و حکام اواز ایتالیا و مصر و شام و یونان ستونها و سنگهای بسیار به قسطنطنیه فرستادند .
- (۷) بر یاد حکمت ازلی - ایاصوفیا مرکب است از دو کلمه یونانی (ایا) ، یعنی - قدوس - و (صوفیا) یعنی حکمت - و گویند چون قیصر جوستینیان آن کلیسارا بساخت بر حسب عقیدهٔ ارتودوکسی که خدا را کلمه و کلمه را حکمت میدانند آن را بنام درگاه حکمت قدوسی Sainte-Sagesse نهاده . « ایاصوفیا » نامید .
- (۸) کنیسه - بر معبد نصاری و یهود هر دو استعمال میشود ، جمع کنائس .

پنداشت آن بنا را باقی بروزگار
ای غافل آنکه چشم بقا از زمانه داشت!

IV . مسجد

دور سپهر چون سپه رومیان شکست ،
بنیان قصر قیصر از آن داستان شکست .
سلطان ترك (۱) سوی ایاصوفیا شتافت
بانگ نماز داد و صف کافران شکست .
اسلامبول (۲) گرفت بفتح محمدی (۳)
ریات عیسوی را ، بر آستان شکست !
تا شد عیان ز کنید ، مشکاة نور حق (۴)
شمع مسیح بر ز بر شمعدان شکست !
نقش صلیب از در و دیوار محو ساخت (۵)
آوای ارغنون (۶) بر بانگ اذان (۷) شکست !

(۱) سلطان ترك - محمد دوم ملقب به « فاتح » هفتمین سلطان عثمانی که از ۱۴۵۱ تا ۱۴۸۱ در اناتولی و بالکان سلطنت میکرد ، متولد بسال ۸۳۲ هـ / ۱۴۲۹ م . شهر قسطنطنیه را از دست آخرین امپراطوران مسیحی بگرفت ، و این فتح در ۲۹ ماه مه ۱۴۵۳ واقع شد . گویند در روز فتح پیاده به ایاصوفیا رفت و مؤذنین را امر فرمود که اذان گفتند و نماز شکرانه در دهلیز کلیسا بسوی قبله اسلام بجای آورد . و در همانجا محرابی بیادگار ساخته اند ، و از آن تاریخ ایاصوفیا بصورت مسجد درآمد .
(۲) اسلامبول - نامی است که عثمانیان از اواخر قرن هجدهم بشهر استانبول نهادند و همان نام را بر سکه ضرب کردند و مرکب است از دو کلمه « اسلام » و « بول » بترکی یعنی - اسلام فراوان .

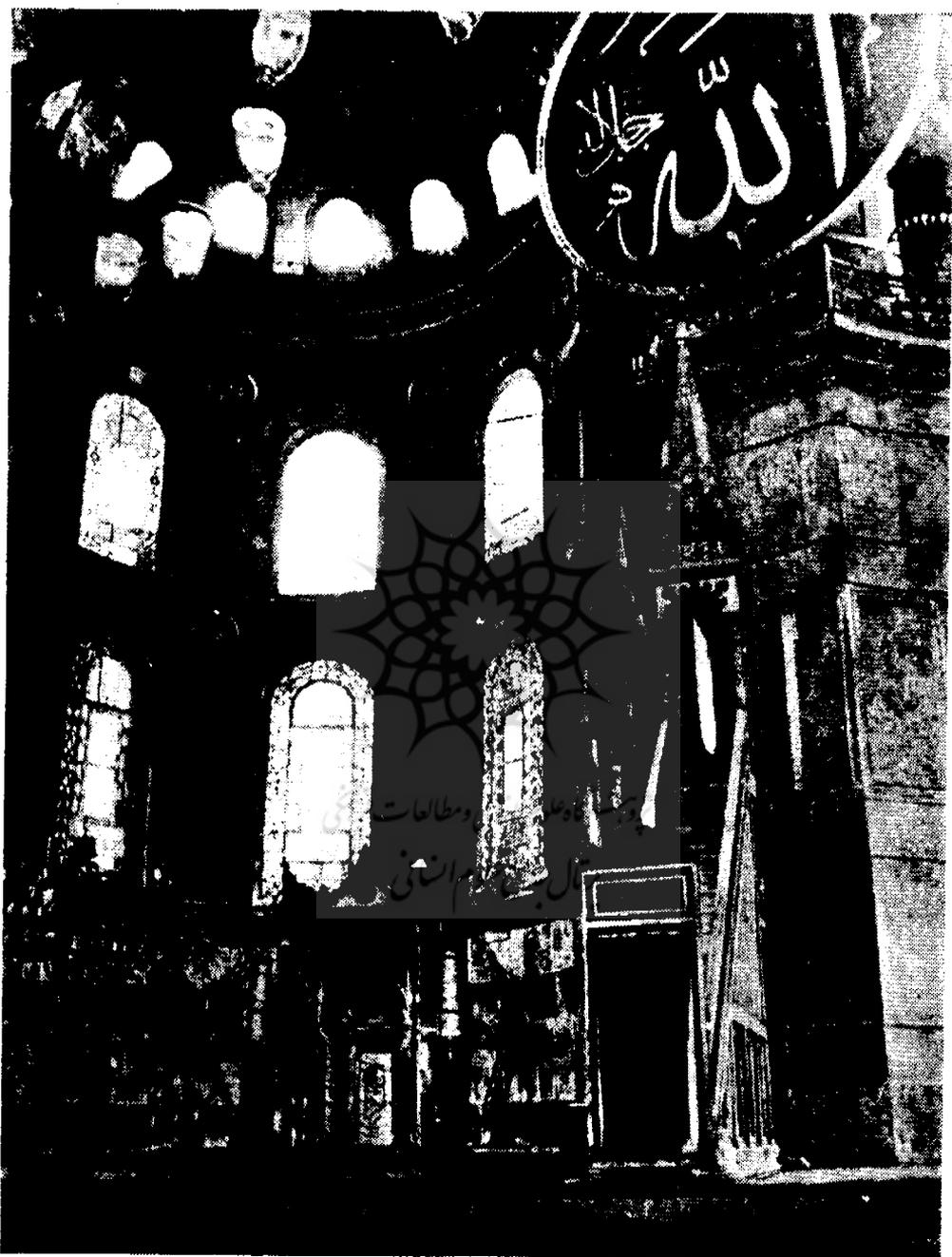
(۳) فتح محمدی - ابهام است بنام نبی (ص) و نام سلطان فاتح .

(۴) مشکاة نور حق - در دائره وسط گنبد رفیع ایاصوفیا . آیه مبارکه نور - مثل نوره کمشکوة .. بخط ثلث بسیار زیبا و نمایان کتیبه شده که هنوز برقرار و محل اعجاب نظارگان است .

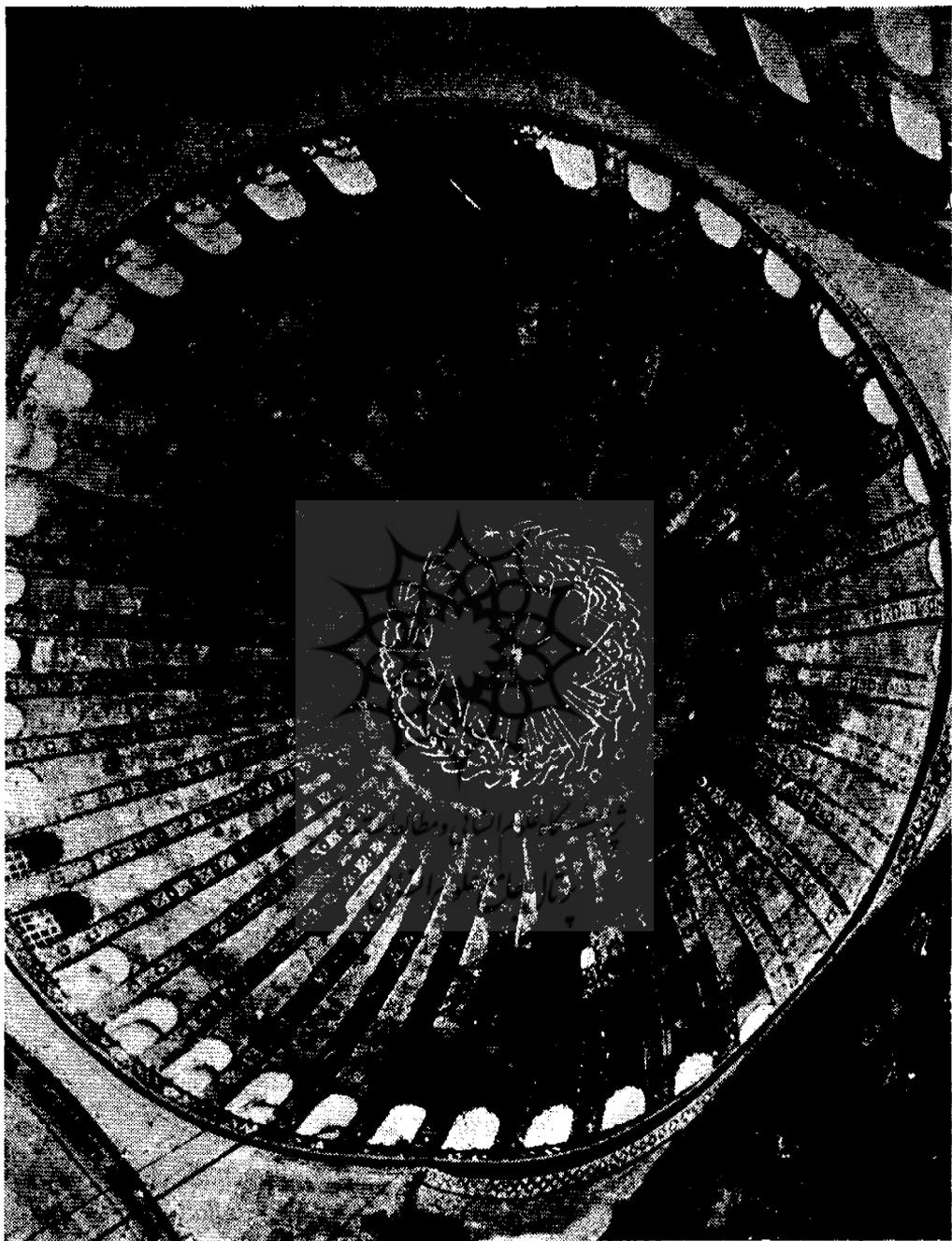
(۵) نقش صلیب - پس از فتح استانبول بر حسب امر سلاطین آل عثمان نقش صلیب را که بر روی سنگ ایوانها و ازاره ها نقش کرده بودند محو ساختند که هنوز اثر آن جایجا دیده میشود ، و نیز صور و نقوش موزائیک را که در دوره مسیحیت رسم نموده بودند با گچ مستور کردند .

(۶) ارغنون - معرب - ارگک - که به لاتین Organum گویند از آلات معروف موسیقی است که در کلیساها در موقع انجام مراسم مذهبی مینوازند .

(۷) بانگ اذان - کلمه اسلام و مقدمه نماز - از آن تاریخ که در ایاصوفیا اذان گفتند نواختن ارگ موقوف شد .

بواب مسجد ایاصوفیا

سقف گنبد مسجد ایاصوفیا

محراب کج نهاد که قبله کنند راست (۱)
 زین کجروی درُست دل راستان شکست!
 از - اینما توّلوا (۲) - گویا نکرد یاد
 آن فاتحی که طاق کلیسا چنان شکست .

۷ موزه

تا سایه برگرفت از آن آستان همای ،
 شد بسته باب عالی و دروازه سرای (۳) !
 سلطان (۴) بینوا را از دست رفت کار ،
 دولت سرآمد آخر و پرچم بشد ز پای !
 شاخی جوان برست مگر از بُن کهن -
 چون اصل شد اصیل ، بُود فرع جانفزای .
 بر زادگان ترك - آتاتورك (۵) شد پدر
 فرزند سر بلند و پدر شد بلند رای .
 بر تافت روی خاطر از آداب شرفیای ،
 شد قوم ترك را بسوی غرب رهنمای .

(۱) محراب کج نهاد - گویند که وجهه کلیسای ایاصوفیا بطرف قدس (اورشلیم) بوده است . چون سلاطین مسلمان ترك محراب مسجدرا بطرف کعبه ساختند بالطبع درمرکز بنا واقع نشده و بضع شرقی متمایل است که وجهه آن بسوی جنوب میباشد .

(۲) اینماتولوا - اشاره بآیه شریفه - « والله المشرق والمغرب اینماتولوا قتم وجه الله » البقره - ۱۲۵ .
 (۳) آستان - آستانه علیه - لقبی است که بدربار سلاطین آل عثمان داده اند ، و باب عالی - دفتر مرکزی حکومت عثمانیه ، شامل بردفتر صدر اعظم و وزیر خارجه و شورای سلطنتی بوده که در نزدیکی ایاصوفیا واقع ، و اکنون مقر حکمران شهر استانبول است . کلمه - سرای - فارسی را به قصور سلطنتی ترك میگفته اند و بزرگترین قصر « طوب کاپوسرای » یعنی « قصر باب المدفع » که سلطان محمد فاتح بنا نهاد در جنب ایاصوفیا موجود است .

(۴) سلطان بینوا - آخرین سلطان عثمانی که در زمان او سلطنت آن خاندان منقرض شد و رسم خلافت بر افتاد . عبدالمجید دوم فرزند عبدالعزیزخان در سال ۱۹۲۲ م . بسطنت نشست و در سال ۱۹۲۴ خلع شد و دولت جمهوری ترکیه برقرار گردید .

(۵) اتاتورک - مصطفی کمال ملقب به - اتاتورک - یعنی پدر ترك پیدشوی نهضت جدید ترکیه ، مؤسس جمهوریت و اولین رئیس جمهور آن کشور ، در اکتوبر ۱۹۳۸ در طولمه باغچه وفات یافت .

استنبیل (۱) آنچنان پی رسم فرنگک رفت
کش ماند موزه (۲) زایا صوفیا بجای!
مسدود کرد معبد حق را بروی خلق
حاجب به بست در ، که به پروانه اندر آی!

۷۱ - روزگار

بنشست دردها بدل از جور روزگار!
برخیز ساقیا زکرم داروئی بیار .
بگرفت دل ز ساحل قرن الذهب (۳) بیار
ای باد ، بوئی از بر آن سیم تن نگار .
بنگر بداستان ایا صوفیا دمی
ای دیده بصیر از آن گیر اعتبار (۴)
برخوان بسی روایت از قیصرو (۵) سزار (۶) !
بشنو بسی حکایت از خان (۷) و خوندگار (۸)

(۱) استنبیل یا اصطنبیل - تلفظ ترکی - کنستان تینوبیل - است و این اسم در آثار جغرافیائی و ادبی مسلمانان از قرن ششم آمده . رجوع شود به یاقوت - و قاموس و رحلة ابن بطوطه - و حتی مسعودی در قرن چهارم این شهر را « استانبولن » ضبط کرده است ، و در اینترمان نیز آنرا هم چنان استانبول Stanbül گویند .

(۲) موزه - محل مجموعه آثار صنعتی یا تاریخی را گویند ، و اصل آن از کلمه یونانی Mousèion آمده (یعنی معبد موزها) - بعد از استقرار حکومت جمهوری جدید ترکیه ایاصوفیا را جزو موزه های ملی قرار داده اند که ورود بآن در برابر پرداخت وجه و گرفتن بلیط است .

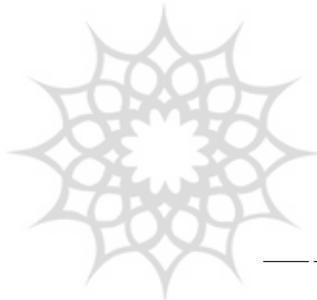
(۳) قرن الذهب - Corne d'or نام خلیجی است از متفرعات بسفر که شهر استانبول را بدو قسمت تقریباً شمالی و جنوبی منقسم ساخته است .

(۴) ای دیده بصیر - اشاره بآیه شریفه ، « یخربون بیوتهم بایدیدهم و ایسدی المؤمنین فاعتبروا یا اولی الابصار .

(۵) قیصر - معرب César ابتدا لقب امپراطوران روم از خاندان ژول سزار بوده که بعدها به مطبق سلاطین روم استعمال شده است - جمع قیاصره .

از آن زمان که قیصر ، آن دیر بر فراشت
 بشمار سالها که بود پانصد و هزار (۱) !
 پانصد هزار سال دگر گزر گذر کنی
 آنجا ، اثر نبینی زان دیرو ز آن دیار !!!
 در روز گار بین و مبین جز ره نیاز ،
 « بگذر ز کبر و ناز که دیده است روز گار (۲) ..... »

استانبول - شهریور ۱۳۳۰
 علی اصغر حکمت

حواشی صفحه قبل :

- (۶) سزار - لقب ژولیوس Jules که در رومیة الکبری از درجه سربازی به مقام سلطنت نشست و در قرن اول مسیحی با کمال اقتدار بر مملکت روم پادشاهی کرد ، و نام سزار از آن به بعد به قیصره روم اطلاق شد .
- (۷) خان - لقب سلطنت که پادشاهان ترک در آسیای مرکزی که بعدها پادشاهان عثمانی پس از اسم خود میآوردند - گویند از ریشه چینی **Khang** یا **Ung** بمعنی شاه گرفته شده - وقتی که سلاطین عثمانی لقب پاشا (مخفف پادشاه) را به سرداران خود عطا میکردند شاهان صفوی نیز در برابر ، لقب خان را به امراء خود دادند و این عنوان تا سال ۱۳۰۴ شمسی در ایران متداول و روان بود .
- (۸) خوندگار - یا خونگار مخفف « خداوندگار » لقبی است که به بعضی از سلاطین آل عثمان مخصوصاً سلطان مرادخان اول میداده اند .

(۱) پانصد و هزار - تاریخ بنای ایاصوفیا در آغاز بدست کنستانتین کبیر در سال ۴۳۷ م و اتمام قطعی آن بصورت کنونی بدست جوستینیان بسال ۵۵۸ م . است که تا این زمان که سال ۱۹۵۱ م میباشد در حدود ۱۵۰۰ سال میگردد .

(۲) بگذر ز کبر و ناز ... - این مصراع از خواجه حافظ است که به تضمین آمده - :

« بگذر ز کبر و ناز که دیده است روزگار   چنین قبابی قیصر و طرف کلاه کی »